

Capitolul 3

Capitolul 3

Unitatea Duhului în legătură cu disciplina. Ce este unitatea Duhului? Este ea doar o chestiune locală, sau are în vedere întreaga Adunare? Există o unitate a Trupului și o unitate a Duhului, care nu este același lucru. Noi nu putem strica unitatea Trupului, iar unitatea Duhului trebuie să o păstrăm. Fiecare trebuie să fie pus sub disciplina Duhului așa cum Trupul este sub conducerea Capului. Duhul conduce și lucrează. Dacă suntem supuși Duhului ne vom pleca înaintea Cuvântului lui Dumnezeu. Unitatea Duhului nu este o chestiune locală, ea trece dincolo de limitele adunării locale și trebuie respectată ca și unitatea Trupului. Unitatea Duhului conduce la pace atât în adunările locale, cât și între adunări.

Dacă râvnim să păstrăm unitatea Duhului, dacă vrem cu tot dinadinsul ca inimile noastre să fie supuse Cuvântului lui Dumnezeu, nu vom fi doar noi mulțumiți, ci ne vom îngriji să mulțumim și conștiința fraților de pretutindeni. Noi nu suntem chemați să păstrăm unitatea Trupului, ci unitatea Duhului. Pentru a putea păstra unitatea Duhului în legătura păcii, trebuie să împlinim ce este scris în Efeseni 4.1, 2: „Vă îndemn deci eu, cel înmănițat în Domnul, să umblați într-un chip vrednic de chemarea cu care ați fost chemați, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în dragoste, străduindu-vă să păstrați unitatea Duhului, în legătura păcii”.

Dacă în ce mă privește pe mine personal, am o convingere dreaptă, dacă gândesc modest despre mine și renunț la voința proprie, abia atunci sunt capabil să ascult de voia lui Dumnezeu, așa cum arată Cuvântul lui Dumnezeu. Numai atunci voi avea cu adevărat o inimă smerită. Acest adevăr este foarte important.

Unitatea Duhului va fi și în cer, dar acolo nu va mai fi nevoie să o păstrăm. Atât timp cât suntem pe pământ avem o natură (fire) care este împotriva Duhului. De aceea este mare nevoie să fim zeloși în păstrarea unității Duhului. În privința aceasta apar și neajunsuri. Necesitatea unei lucrări de slujire, despre care se vorbește în Efeseni 4.12, dovedește existența neajunsurilor. În cer nu va mai fi nici o lucrare de slujire pentru că acolo nu vor mai fi greutăți, însă fiindcă aici jos suntem cu toții marcați de greșeli, este nevoie de smerenie, blândețe, răbdare și îndelungă răbdare, pentru a ne purta sarcinile unii altora.